

5. Якість надання управлінських послуг як чинник ефективності місцевого управління. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILE=&2_S21STR=DeBu_2011_2_37.

Полякова Аліна

студентка V курсу факультету управління персоналом,
соціології та психології

*ДВНЗ «Київський національний економічний
університет ім. В.Гетьмана», Україна*

Горбова Юлія

к.соц.н., директор науково-дослідного
Інституту соціологічних досліджень
*ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені В. Гетьмана», Україна*

ВПЛИВ COVID-19 НА СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ В УКРАЇНІ

Пандемія COVID-19 – перший в новітній історії випадок, коли суто біологічний чинник набув практично самостійного життя у соціальній площині та виявив надпотужну дієвість у впливі на політико-правову, соціально-економічну сфери, міждержавні стосунки та інші сфери людського життя. Коронавірус привернув увагу багатьох і особливо вразливих груп населення – тих, хто і в «звичайний» час потребує більшої підтримки, а також до працівників тих професій, без яких суспільство не зможе функціонувати – водіїв, лікарів, вчителів і багатьох інших. Серед них і соціальні працівники [1].

Пандемія підтвердила загальний тренд останніх десятиліть до зростання непрогнозованості загроз та невизначеності їх впливів, що робить неприйнятним стандартний підхід до безпеки як захищеності від набору конкретних заздалегідь визначених загроз. Тому на сучасному етапі розвитку соціології дана тема є актуальною та затребуваною.

Наразі є певні ускладнення при дослідженні сфери соціального захисту, вони стосуються карантинних обмежень, що були запроваджені по всій країні у зв'язку з поширенням хвороби COVID-19. Дані обмеження стосуються досвіду отримання соціальних послуг, адже в період найбільш суворих карантинних обмежень, соціальні служби та адміністративні надавачі послуг були переведені в режим обмежений режим

роботи: безпосереднє надання послуг в очному порядку на певний час було припинене, фахівці служб працювали в безконтактному режимі.

Для вивчення теми впливу пандемії на соціальний захист я розглядала матеріали Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) – міжнародної організації ООН. Незважаючи на високий ступінь невизначеності, ЮНІСЕФ у своєму звіті подали перші прогнози впливу COVID-19 на бідність найбільш уразливих категорій населення України, в акценті на вразливих дітей та вразливих сімей [2].

Головною метою вивчення даної теми є виявлення впливу COVID-19 на соціальний захист в Україні, зокрема на сімей з дітьми. Перейдемо до основних результатів цього дослідження.

1. Діти зазнають непропорційно сильного впливу кризи – близько половини (49,9%) домогосподарств із дітьми до кризи живуть за межею бідності. Карантин спричиняє на них багатовимірний вплив, а економічний спад призведе до різкого збільшення масштабів, якщо не вжити невідкладних заходів.

2. Послідовне застосовування заходів соціального захисту не тільки дозволять пом'якшити вплив кризи на вразливі сім'ї з дітьми, а й значною мірою сприятиме прискореному економічному відновленню. Ці заходи слід ретельно узгодити з пріоритетами та строками реалізації більш масштабних антикризових заходів, особливо спрямованих на забезпечення макроекономічної стабільності.

3. Тільки грошових виплат, навіть ідеально розрахованих, буде не достатньо. Рішенням є поєднання грошових виплат із механізмами комплексних послуг соціального захисту на місцевому рівні.

4. Для України період очікуваного економічного спаду надає можливість для послідовної перебудови її системи соціального захисту. Якщо цим шансом не скористатися, реформування вкрай політизованої та надмірно орієнтованої на певні категорії система соціального захисту може ускладнитися. Наразі відволікання таких потрібних ресурсів від найбільш нужденних становитиме загрозу соціальній безпеці держави. За умови належного розроблення, застосування і висвітлення запропонованих заходів можливо досягти кращих результатів із такими самими, якщо не меншими, бюджетними ресурсами.

5. «Вплив на бідність дітей, за оцінками, буде ще відчутнішим: за менш загрозливим сценарієм рівень бідності дітей за абсолютним критерієм, очікується, зросте з 32,9% до 51,3%, а за більш загрозливим сценарієм – до 58,5%», – проаналізувавши повідомлення Юнісефу [3].

Таким чином, заходи соціального захисту, спрямовані на пом'якшення наслідків COVID-19, повинні мати комплексний характер і передбачати використання інструментів і програм, які зараз є у розпорядженні Міністерства соціальної політики та інших профільних міністерств. Замість того, щоб застосовувати підхід, оснований на категоріях, необхідно використати комбінацію кількох інструментів і програм, як універсальних, так і адресних, для охоплення найбільш уразливих категорій (наприклад, допомоги у зв'язку з народженням дитини, допомоги малозабезпеченим, допомоги багатодітним сім'ям, допомоги самотнім батькам).

ВИКОРИСТАНІ ДЖЕРЕЛА:

1. Юнісеф. Пом'якшення негативного впливу наслідків пандемії COVID-19 на вразливих дітей та вразливі сім'ї: рекомендовані заходи соціального захисту [Електронний ресурс] / Юнісеф – Режим доступу до ресурсу: <https://www.unicef.org/ukraine/media/4931/file/SP%20Analytical%20note,%20Ukrainian.pdf>.

2. Профспілка працівників освіти і науки України. Боротьба з COVID-19 в Україні: ЮНІСЕФ подали початкові оцінки впливу на бідність [Електронний ресурс] / Профспілка працівників освіти і науки України. – 2020. – Режим доступу до ресурсу: <https://pon.org.ua/novyny/7908-borotba-z-covid-19-v-ukrayin-yunsef-podali-pochatkov-osnki-vplivu-na-bdnst.html>.

3. Юнісеф. Боротьба з COVID-19 в Україні: початкові оцінки впливу на бідність [Електронний ресурс] / Юнісеф. – 2020. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.unicef.org/ukraine/media/5811/file/COVID%20impact%20on%20poverty%20ukr.pdf>.

Принцевська Анастасія

студентка 4 курсу факультету управління персоналом,
соціології та психології

*ДВНЗ «Київський національний економічний
університет ім. В. Гетьмана», Україна*

КВАЛІМЕТРИЧНІ МЕТОДИ В ОЦІНЮВАННІ ДІЯЛЬНОСТІ

РЕКРУТИНГОВИХ АГЕНЦІЙ

В сучасних умовах економіки, які характеризуються невизначеністю, ризикованістю, динамічністю, а також підвищенням інтенсивності конкурентної боротьби, стратегія управління трудовими ресурсами стає однією з головних, не стільки через логіку планованого стратегічного розвитку, а все частіше як єдиний реально можливий стратегічний фактор. Тобто трудові ресурси виступають основою забезпечення конкурентоспроможності будь-якої компанії та передумовою формування успішного менеджменту в умовах існуючих вимог забезпечення розвитку підприємств. Очевидно, інформація є найціннішим ресурсом для реалізації процесу пошуку персоналу. Найбільш